

ПРОЛОГ

1

Пет века турско робство със безброй
кланета, гето геноциг се вика ...
Че все пак оцеля народът, той
това дължи най-много на езика.

Езикът му - вековен, главно свой,
го единеше - извор, който блика,
закърмил тъй герой подир герой
на свободата, вечна и велика.

Той бе двигателят в борбите смели
за свободата, станала мечта
навсякъде по родните предели.

В поезията той я завеща.
Поети родни, живи и умрели,
на немски пейте с моята уста!

2

На немски пейте с моята уста,
която в тези преводи нелесни
предава с чужди звуци мисълта,
духа и чувството на ваш'те песни.

На тъй подобрите съкровища
аз ще запазя формите чудесни -
да може ярката им красота
напълно в чуждия език да блесне.